

— Ἡ καυμένη δλο αὐτὴ δουλεύει. Σᾶς εἶπα καὶ σᾶς τὸ λέγω :
 νὰ θυμᾶσθε τὸ χθεσινόν : Ὁ Θεὸς νὰ παιδέψῃ ἐκεῖνον, ποῦ θὰ
 τὴν ἀδικήσῃ !

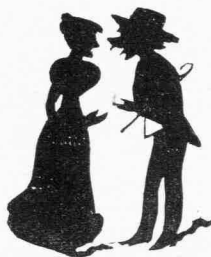
* *

Ἄνθρωποι ! Καμμιά φορὰ συμβαίνει, ποῦ ὁ οὐρανὸς σὰν νὰ
 γελᾷ καὶ νὰ χαίρεται. Ὁ ἄνθρωπος κυττάζει τὸν οὐρανόν, σηκώ-
 νει τὰ χέρια του καὶ τ' ἄστρα χύνουν ἀπάνω του τῆς ἀχτίδες
 των, ἡ δὲ ψυχὴ ἀναβαίνει σὰν μυστικὸ θυμίαμα καὶ ὑψώνεται
 εἰς τοὺς θόλους τοῦ οὐρανοῦ . . .

Ναί, αὐτὸ εἶνε σωστό. Αὐτὸ συμβαίνει.

[Ἐκ τῶν τοῦ Σέρβου
 Λάζο-Λαζάρεβιτς]

ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

- Λοιπόν, γιατρέ, πῶς ηῦρατε τὸν καυμένο τὸν ἄνδρα μου ἀπόψε ;
 — Δὲν ἔχει τίποτε. Μόνον ἀνάγκη νὰ ἴσυχάζῃ. Γι' αὐτὸ ἔγραψα
 ὀλίγον ὀπιον.
 — Καὶ πότε θὰ τὸ πάρῃ ;
 — Δὲν θὰ τὸ πάρῃ ἐκεῖνος· ἐσεῖς θὰ τὸ πάρετε.